

Лобши Сада

Број 3 и 4

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

14 јануар 1936

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година XIII.

РОЂЕН-ДАН Њ. В. КРАЉИЦЕ МАРИЈЕ

Трећег дана православног Божића, т. ј. на Св. Стевана је био рођен дан Њ. В. Краљице Марије.

Њ. В. Краљица Марија свуд и на сваком месту и у свакој прилици, видно испољује љубав према немоћнима и економски слабијима. Њ. В. Краљица је покровитељица многобројних хуманих друштава, чији су задатци помагати оне које треба и који су нужни помоћи.

Приликом овогодишњих материца, Њ. В. Краљица Марија је у двору као госте примила више стотина деце, међу којима

бежу и 45 деце из свих девет бановинских седишта. Том приликом је Њ. В. Краљица Марија сву присутну децу заодела топлим зимским оделима и разноврсним слаткишима. Малишани, који су били као гости Њ. В. Краљице, по повратку свом имали су шта и причати, чега ће се још много и дуго сећати.

Приликом овогодишњег рођен дана Њ. В. Краљице, цео југословенски народ из два душе слао јој је поздраве и вишењем Богу топле и усрдне молитве да нам је као праву матер, још много и дуго поживи.

КОМУНИСТИЧКА ПРОПАГАНДА

Недавно је и загребачка и београдска полиција дошла у посед материјала о комунистичкој агитацији у нашој држави. Из тога материјала се потпуно јасно види, каквим средствима и каквим се методама служи илегална и подземна комунистичка пропаганда, којом се покушава поново завести и залудити ма и најмањи број неуне оmlадине и екстремних занешешака.

Комунистички агитатори врше свој посао не само тајно него и подмукло. Према материјалу који је пао у руке полиције, главно тежиште комунистичке пропаганде је постављено на то, да се у духу тачно и детаљно израђених инструкција увуче што више комунистичких тајних агитатора међу редове грађанских политичких партија и да у кругу ових стално и систематски буде вршена деструктивна агитација. Планови комунистичке пропаганде су јасни и одређени: треба што више ширити опште незадовољство, треба што више рушити све ауторитете и треба што више дискредитовати принципе друштвеног морала и основе националне самопоузданости, да би се тим лакше могли рушити темељи садањег социјалног поретка и државног уређења.

Разумљиво језашто прибегава комунистичка пропаганда оваквој подземној и подмуклој акцији и зашто се служи оваквим нечасним сретствима. У свакој а нарочито у политичкој агитацији се обично износи програм рада и комплекс настојања којима се мисли постићи извесно стање и неки режим, те се стога истичу и примери за углед. Комунистичка пропаганда би дакле требала да се позове на стање у Совјетској Русији и ова би требала да буде пример за углед.

Бољшевички агитатори међутим не чине тако, они шта више и не позивају се на „комунистички рај“ у Совјетској Русији, јер је данас и сувише већ познато да је стање у Русији прави паклао. Нигде и никада се комунистичка агитација не служи у доказивању и у пропагандисању својих принципа, примерима и доказима из праксе спровођења тих принципа у Совјетској Русији. Јер и поред безочног фалсификовања стварних чињеница ипак би се морало доћи до потпуно негативних резултата.

Навршиће се ускоро две деценије како су бољшевици приграбили себи власт у Русији и прилике су онде још увек такве, да осим незнатног броја узурпатора нико није задовољан. У Совјетској Русији не само да нема ни спомена од некаквог општег благостања, него баш напротив зацарила је општа беда и невоља. Уместо опште политичке слободе донео је комунизам у Русији опште робство. Нема у Совјетској Русији ни слободне штампе, ни слободе збора и говора па ни слободе удруживања. Под видом општег подржављења и општег изједначења уништена је приватна својина, онемогућена је приватна иницијатива и угушен сваки људски понос. Руска држава је претворена у неку машинерију а руски народ у предмет за експериментисање.

И ма колико да су сва та комунистичка експериментисања на руском државном и народном телу до сада већ толико пута завршена са потпуно негативним резултатима, ипак се усуђују наши комунистички симпатизери а можда чак и плаћеници, да покушавају ширење своје бесмислене и утопистичке теорије. Комунистичка пропаганда се додуше

засада задовољава да шири незадовољство, да руши и сбра друштвени и државни поредак, јер јој је деструкција једини пут којим уопште може да дође до свога циља. У ту сврху се с једне стране искоришћује политичко нерасположење међу једним делом хрватских опозиционих елемената, а с друге стране се пак дају инструкције ради потpirивања незадовољства и деструктивистичких тенденција код опозиционих кругова уопште у држави.

Наш народ је међутим национално толико свестан и политички толико зрео, да се не може завести и обмањивати утопистичким теоријама и принципима комунистичке пропаганде. Ако има узрока незадовољству и ако има што да се измени и поправи у нашем државном и политичком животу, ми ћемо побољшање и напредак постићи систематским и сталоженим радом, постепеном еволуцијом и мирним развојем, убеђени да ће тиме наш општи напредак бити трајнији и јачи од свих оних експеримената којима бољшевици „усрећавају“ Русију. М.

Ко је кривац?

Хтели не хтели морамо да се осврнемо на једну жалосну чињеницу, која заслужује најоштрију осуду.

Наиме, у Новом Саду већ много година постоји стовариште дувана на самом вашаришту. У том стоваришту се и дан данас запошљава преко 300 радника и радница. Али на жалост када је ружво време, до стовариште тешком муком се може доћи, а то зато, што ни дан данас није изграђен пут до стоваришта.

Не само да бедни радници и раднице, морају гавити блато до колена свакодневно, већ је наша срамота и због тога, што многи странци који долазе у стовариште учинили су замерку томе нехату.

Како чујемо, сам управник стоваришта пре две године обратио се председнику општине г. др. Браниславу Бороти, ради изградње пута. Г. др. Борота му је не само дао обећање, да ће се пут у што краћем времену изградити, већ шта више, за тај пут је била и вотрирана потребна свота, али ни дан данас о путу ни спомена нема.

Настаје питање: ко је томе кривац? Где је утрошена вотрирана свота за тај пут?

Како чујемо, да постоји опасност и није искључено, да ће се услед тога стовариште дувана преселити из Н. Сада, па ћемо поред досадање великог броја незапослених, добити

још неку стотину незапослених, а до чега не би морале доћи.

С тога ми најенергичније захтевамо од градске управе, да што пре приступи изградњи овога пута, који је тако неопходно потребан.

Зли језици веле: да се у последње време у нашем граду завела такзована протекционашка грађевинска политика, а то у општем интересу грађана не би смело бити.

БОЉИ СВЕТ

Од неког доба све ничу афере почињене све од боља света. Када сиромаша кога превари, сви га презиру, олош, нерадин, треба га отстранити из људска друштва да не кваре друге и сви се каменом на њега бацају. Нико ни немисли да га сажали са злог му удеса, немаштине, патње и бескућништва. А сви су уверени и сви знају да га је само то натерало на зла дела.

Међутим те људе из првих, угледних породица шта је натерало да варају, краду, отимају и уништују сиромашне и поштене људе? Ти су барем одхрањени са бонама и гувернантама, облачени у свилено рубље, и већ у детињству знали бон-тон у свима могућим језицима а и у делима својим. А о мавирима да се и неговори. Наравно касније да су нешто научили и о поштењу, карактеру, па нешто валда и о вери. Барем о божијој заповести „не кради“, сигурно су имали појма. Та опет крај свет тога одоше у порок и опачину. Господа поседници палата требали су пуно пара да подмире све своје прохтеве. Живот је кратак треба га искусити у свој сласти. Ту су вечере у најраскошнијим гостионама, ту тоалете, скупоцена крзна, путовања, возње, излети, па наравно и даме са богатим пријатељима и умишљеним милионима. За све то треба сва сила новаца. Доходци ма како били велики недостижу ни за четврт расхода. Мора се наћи пута и начина да се до скрића дође. А то је лако, ту је лаковеран, поштен свет који је у зноју лица свога по туђим земљама а у својој радио и мучио се да у старим данима безбрижно проживи. Неки копајући по рудокопима а неки не штедећи ни младост ни здравље копао над претешким радом за хлеб наш насушни. И они да у ово несигурно време некако дођу до својих замрзлих улога поверљиво дају књижице људима од угледа и положаја. Зар да неверују? Та ту су даме из првих кругова, ту су титуле а највећа јамство палате њихове. Та велика гос-

пода и те даме које неба једног лошијег човека, сиромашнијег одевеног на улици ни погледале а камо ли с њим ишле, те се спустиле тако ниско да им у својим просторијама ласкају, лажу и обмањују их.

Но Бог је спор али и праведан. Дошао је дан када мора све изаћи на видело. Закон не штити ни угледног ни незнатног.

Еlegantне даме у скупоценим крзним научене на раскошни хотелски живот и положаје пријатеље, мораће се задовољити и са уским, нехигијенским собама истражног затвора! А људи, ти данашњи монденци са десетороструким расходима имаће времена да промишљају да је ипак један поштен живот најбољи. И да треба карактерног човека па ма био у истрцаном оделу ради његове праве вредности ценити и уважавати га.

Г. Мирко Латас

Нови шеф кабинета г. Министра социјалне политике и народног здравља постао је г. Мирко Латас.

Г. Мирко Латас је, несумњиво један од најчвршћих и непоколебљивих карактера у редовима националних бораца. Поред тога, што је он добровољац са солунског фронта и образован човек, он је вазда својом бујном природом свуд и на сваком месту заступао и бранио слабе и немоћне.

На положају шефа кабинета г. Министра социјалне политике и народног здравља, г. Латас ће бити један од најискренијих тумача и помоћника г. Министру социјалне политике, а нарочито у данашњици, када су социјални проблеми Гордијев чвор не само у нашој земљи, већ и на читавој земљиној кугли.

На глас, да је г. Мирко Латас постао шеф кабинета г. Министра социјалне политике и народног здравља, ми смо се из дна душе зарадовали, јер познавајући га као човека у правом смислу речи, уверени смо, да ће г. Латас својим радом нашем радовању дати оправдања.

ДА ЛИ ЗНАТЕ,

ДА КЊИЖАРА

„СЛАВИЈА“

има све савремене КЊИГЕ?

Овогодишњи бадњак у Новом Саду

Од ослобођења нашег, у Новом Саду се из године у годину прослављао традиционални национални обичај уношење бадњака.

Тај традиционални наш национални обичај у Новом Саду је завела наша дична војска.

Сваке године та је прослава уношења бадњака прослављана на врло свечан начин, којом приликом су узимале учешћа огромне масе грађана.

Али прослава овогодишњег уношења бадњака је надмашила све досадање прославе; а тој величанствености се има уписати у заслугу нашој узорној полицији, којој као заповедник стоји на челу г. Невен Димитријевић.

Диван је приказ био приликом уношења бадњака, видети нашу ретко дисциплиновану полицију, којој је био на челу г. Невен Димитријевић, а за њим коњица, пешадија и врло добро увежбана музика, која је са пуно воље и раздраганости свирала кроз шпалире огромне масе света.

Први бадњак је увешен код г. Светислава Пауновића, бана Дунавске бановине; други код вршиоца дужности управника полиције г. Милана Јовановића инспектора, а трећи је одвет у полицијску касарну на Теменинској улици.

Пред касарном је нашу узорну полицију дочекала маса света са пуно одушевљења, које произлази из дубоке националне свести и својих верских осећања.

За трев ока, маса је ушла у двориште касарне, а одмах по том је госп. Родољуб Маленчић, шеф кривичног одељења новосадске полиције у пратњи заповедника државне полицијске страже г. Димитријевића, честитао момчадима бадњак, а момчад одговорила са „хвала“. Одмах за тим полицијска глужба је засвирала коло, а наша раздрагана младеж развила је бујно коло, овако, како то знају и могу наши дични салајци и подбарци.

Док је младеж играла и пила врућу ракију, новинари су имали ту част, да од стране заповедника г. Димитријевића буду позвани да прегледају просторије касарне.

У првом реду смо били уведени у канцеларијске просторије, које су како по распореду, тако исто и по узорној чистоћи учиниле утисак, као да смо се налазили у каквом најмодернијем кабинету.

У касарни има 120 кревета. Нарочито нам је пала у очи чистоћа и ред, коме би могла позавидити најчувенија болница или санаторијум. Сваки кревет је застрт белим чаршавима а јастуци извезени ручним радницама. Сваки момак, када се са службе враћа, ма у које доба то било, у кревет сме лећи тек после купања. Трпезарија у којој се храни момчад за сваку је похвалу, јер кудгод се окренеш видиш ред и чистоћу. И у кухињи је савршена чистоћа. Узоран ред смо нашли и у штали, где сваки коњ има своје одређено место, изнад кога је извешена табла са натписом имена коња и када се ождребио.

Госп. НЕВЕН ДИМИТРИЈЕВИЋ
заповедник државне полицијске страже

Овом узорном реду и чистоћи, као и примерној дисциплини, ми морамо да одамо хвалу, јер што је за похвалу и признање то не сме изостати.

Многе и многе установе би преко својих изасланика требале о свему овоме да се увере и да следеју примеру наше узорне полиције.

Морамо напоменути још и то: да иако је момчадска служба врло напорна, сазнали смо од самих момчади, да у својим слободним часовима уживају пуну слободу.

ТРЕЋИ КОНЦЕРТ НОВОСАДСКОГ МУЗИЧКОГ ДРУШТВА

Новосадско музичко друштво, које је пре кратког времена под покровитељством Његовога Величанства Краља Петра II, приредило је 2 јануара 1936 г. свој III редовни концерт. Програм концерта је био такав, да је у пуној мери задовољно присутну многобројну отмену публику и испунио и најдалекосежнија очекивања. У свакоме погледу: и морално и материјално, Музичко друштво је пожељело огроман успех.

Програм се састојао из два дела: 1) део: Ст. К. Христић: из „Чучук Стане“ а) Бзцала се лепа Неда, б) Заспа Вељко, ц) Хеј, села мама на пендеру... и д) Шан дуде горо зелена — мешовити и женски хорови са оркестром. Све ове песме од-

личног композитора модерне су и изискују, како од хора, тако и од оркестра много осећаја и добру изведбу, ако се жели постићи успех. Ово је — захваљујући пажљивом дириговању Јарослава Војтеховског и амбицији чланова хора и оркестра — потпуно успело, што доказује огроман аплауз публике.

2) део: Л. в. Бетховен: клавирски концерт Г дур оп. 58, са оркестром: а) Алетро модерато, б) Анданте кон мото, ц) Рондо виваче; Каденце од Бетовена. Ово незаборавно лепо дело музичког титана, које је у Новом Саду први пут извешено пред јавност, добило је достојну и одличну интерпретацију у уметници на клавиру,

Г-ЋА ВИЛМА ГОЛДБЕРГ

Госпођи Вилми Голдберг. При извођењу тог опсежист дела, солисткиња је показала баснословну технику и дубок музички осећај. Сјајно изграђене музичко-техничке тешкоће уметница је савлађивала са невероватном лакоћом. Нарочито је освајало схватање другог отсека, где су се показале све финесе и музичке способности солисткиње. Техничка изједначеност и извођење пуно осећаја освојили су публику, која је бурно аплаудирала, тако да се Госпођа Голдберг морала неколико пута појавити пред рампом. Пратња оркестра, под управом вештог диригента г. Војтеховског, сведочила је о одличној способности акомодовања

Публика је врло захвална Управни Музичког друштва на овој сјајној музичкој приредби.

Нађа Архипова

Ко се не би од нас новосадана сећао своје љубимице — Нађе Архипове, чланице нашег новосадског народног позоришта; и то још из сретнијих времена, када је оно било у могућности, да поред драме има оперу и оперету.

Нађа Архипова је оперска примadona и има своје нарочите а врло тешке партије, које је она вазда изводила са највећим успехом.

И данас Нађа Архипова, иако је веома скромна и повучена, вазда цени рад и само рад и као таква она је свој богодани уметнички таленат пресађивала на млађе снаге и то са завидним резултатима.

Тако на пример из школе Нађе Архипове изашли су: г-ца Љубица Тот, чланица београдске опере; затим гђа Беба дра Жарка Капамадије, гђица Анкица Тот, г. Сократ Јовановић, бански пристав, и многи други, који за свој огроман успех, могу само Нађи Архиповој и њезином неуморном настојању захвалити.

Пре кратког времена је Нађа Архипова гостовала у београдској Опери, креирајући главну улогу у „Травијати“, те је том приликом пожељела огромног успеха.

Поред тога, Нађа Архипова певала је много на радиу и на више уметничких концерата, где је такође пожељела огромне успехе.

Ова скромна и врло вредна уметница и дан данас даје часове певања и спрема млађе генерације за уметнички позив, са толико успеха, да јој уопште у овом раду данас нема надалеко такмаца.

Ђура Драговић у речи и слици...

Да се једном види ко је Ђура Драговић. — Одговор на напад у листу „Југословенски народ“

Цењеном

Уредништву листа „Нови Сад“

Поштовани господине уредниче,

Неки Ђура Драговић, у свом листићу „Југословенски народ“ од 7 јануара ове године, напао је нас четворицу: Димитрија Ђорђевића, Александра Орестијевића, Јосифа Шулкофа и Људевита Шегвића, наводећи да смо се нас четворица „удружиле да нападамо његов честити рад“.

У ствари, напад Ђуре Драговића дошао је због тога, што је Ђорђевић тужио Драговића ради увреде и због тога Драговић је био осуђен. Александар Орестијевић и Јосиф Шулкоф замерици су му се што су писали о том суђењу први у „Новостима“ а други у „Напољу“ а Људевит Шегвић што није могао да сведочи у том процесу онако, како би то конвенционално Ђури Драговићу.

Зато Вас, господине уредниче, најлепше молимо да дате места овом нашем одговору на нападе Ђуре Драговића, чиме ћемо доказати да Ђура Драговић има најмање права да зовде моралнише и чита лекције неправним новинарским радницима, који нису осуђивани и протеривани ради нечасних дела као он. Истовремено даћемо могућност да се грађани Новог Сада мало боље упознају са личношћу Ђуре Драговића.

Наш лист, који вада стоји у служби истине, радо даје места овим редовима својих цењених новинарских колега, тим пре, што је и наш власник и уредник г. Душан Чампраг био нападнут од Ђуре Драговића, услед чега је Државно тужештво било подигло оптужбу против Драговића, на основу које је он био и осуђен, а пресуда је постала правомоћна.

Уредништво „Нови Сад“

—

Изјава г. Димитрија Ђорђевића.

На жалост морам да одговорим неком Ђури Драговићу, самозваном „студенту“ Политичке школе у Паризу и човеку са многим другим титулама. Ово чиним и против своје воље и савести, јер сматрам да ми је испод достојанства да подемшем са човеком, који је био више пута осуђиван ради превара, фалсификата итд. и човеком, који је био протериван у два маха из Загреба, као опасан по туђу имовину, а исто тако из Сарајева као нежељени гост.

Није први случај Ђури Драговићу да безобзирно напада истакнуте чланове новосадске Секције Ј. Н. У., почев од председника, уваженог г. Триве Милитара и секретара г. Лазе Атанаковића, на чију савест он апелује, тражећи сада од њих заштиту, па до Јосе Шокчића, Ђорђа Беличког, Јосифа Шулкофа, мене и остале колеге.

Централна управа Југословенског новинарског удружења, као и све остале Секције, недавно су поведи акцију ради заштите имена новинара. Ради овога наша Секција се обратила и властима, молећи их да се противу разних проблематичних и криминалних типова и њиховог рада мало више поведе рачуна, како би се избегла даља најезда сличних типова, који својим радом бацају веома ружну слику на све честите новинаре. Изгледа да је Војводина постала Елдорато за овакве типове, који се просто утркивају, да што пре дођу до своје жртве.

Главни је било да се појави један такав „новинар“ са кожном тапном под пазухом, полудилиндером на глави и наочарима са дебелим црним рубом, па да покрене листић. Прво ми је било да подилазе истакнутим политичким личностима, да би за сво-

вршање имали што сигурније залеђе. Никада се није повело рачуна ко су ти људи и одакле долазе, да ли са робије или каквог затвора, или да ли су пак протерани из неког града као нежељени гости и опасни упевивачи. Код овога навешћу само један од недавних случајева, када је у руке садашње Кривичне полиције пао протерани фамозни „новинар“ и „директор“ листа д-ра Бла. Константиновић. Овој типус, који је у два маха био осуђиван и отседао робију, на највећу жалост издавао је у Новом Саду и неки листић. Исто тако држао је лекције о моралу и поштењу. Њега је новосадска полиција казнила трајним изгоном са овога подручја. Ово је био само почетак енергичних мера од стране Управе полиције у Новом Саду, баш на саму интервенцију новосадске Секције Југословенског новинарског удружења.

Љут и пакостан што није могао бити примљен у наше Удружење, неки Ђура Драговић, гољен својим

ЂУРА ДРАГОВИЋ

снимљен у загребачкој полицији приликом хапшења 1933

немирним духом, стално је нападао на наше чланове и безобзирно их вређао, ма да му за такве поступке нико није давао повода. Драговић можда мисли да су сами чланови криви што је правилима предвиђено, да чланови не могу бити она лица, која су осуђивана за нечасна дела.

Тако је Драговић у божићном броју свога листа изнео низ неукусних измишљотина противу мене и мојих колега и пријатеља гг. Александра Орестијевића, Јосифа Шулкофа и Људевита Шегвића. Ја остављам гђи удовици пок. Лазе Марковића, као и г. Дејану Лучићу, председнику Југословенске националне организације „Караборђе“, у колико сматрају за потребно и ако им није испод достојанства да даду свој одговор.

Међутим, што се тиче осталих увреда и клевета, које је Драговић натрубао, дају му прилику да их понови пред судом. Надам се да он неће као на суђењу пред Среским судом навести као писца г. Саву Меденицу, као што је то на записници у Суду изјавио, да је поменути Меденица ни ан свих ових напада, који су објављени у листу „Југословенски народ“, против мене и осталих колега из Секције Ј. Н. У.

Али, да јавност не би остала и овога пута необавештена о моралним квалификацијама Ђуре Драговића, нека ми буде дозвољено, да ја овде, само у једном малом детаљу, изнесем оно што су о њему писали поједини листови. Угледни загребачки дневни лист „Новости“, у броју од 15 августа 1933 године, преко једне целе стране износи разне податке Ђуре Драговића, ради којих је и испаштао заслужену казну. У поменутом броју „Новости“ између осталог каже се и ово:

„Ђуро Драговић син је ковача Ра-

де Драговића из Српских Моравица, срез арбовско. Родио се 1899 г., нежељен је, без занимања. Задње обилвалиште: Париз! Из његовога списа видимо: витак стас, плаве велике очи, седам златних зуби у горњем зубалу. Говори хрватски, немачки, француски и чешки. Још једна лијепа ознака: ДАКТИЛОСКОПИРАН 13 ЈУЛА 1923 ГОДИНЕ. Тринаест је ипак несрећан број! Снајдећа одлична ознака: издаје се за студента Политичке школе у Паризу, а по допису његове општине Српске Моравице, изучио ковачију и обични је скитница. И Драговићеве су подвизи тачно забележени на томе спису. 12 јуна 1923 године, дакле још пре 13 година, Драговић је ухапшен на потрагу Судбеног стола у Огулину и осуђен ради превара на три месеца тешке тамнице, увјетно на пет година.

„Он је ту тамницу отоједио у једној казнионици и неки људи у Загребу, који се још сећају тог процеса, упозорили су већ многе који су долазили у додир са Драговићем, да се чувају, јер да је он стари познаник Лепеогтаве, али ти многи нису то вјеровали.

„Три године после је Драговић је био суђен опет због превара. 27 августа 1926 године ухапшен је на потрагу Котарског суда у Баку ради превара на штету Јелисаве Вреш, од које је измамио 2750 динара. Драговић је тој жени рекао, да ће он помоћу својих одличних веза, које да има са судом, заступати у судском процесу против њеног мужа ради алиментације. У вези с тим судским процесом Драговић је покушао и једно изнуђивање, али га је то одвело у затвор. Отишао је управитељу болнице Милосрђних сестара у Загребу, г. Матији Голику, и рекао му, да је он, г. Голик, издао Јелени Вреш криву свједобу, да је она била у болници 21 дан место 14 дана. Врешову су погазила кола Градске ледане, којима је управљао шофер, па је шофер због те несреће отпуштен и сада тражи при помоћ. Ту при помоћ за шофера хтио је Драговић добити од управитеља болнице, а ако је не да, он ће њега тужити због „криве свједобне“. Али управитељ болнице није се дао насамарити. Наравно при повјест о шоферу била је измишљена. Преварио је Драговић и Стјепана Голухба за 618 динара. Њему је обећао намјештење за подворника код Друштва за осигурање „Вера“, али од тога никад није било ништа.

„Због свих тих ствари Драговић је тада суђен на изгон из Загреба у трајању од двије године, те уступљен Судбеном столу у Огулину, гдје је опет суђен на 28 дана затвора и 200 динара глобе.

„Био је суђен још неколико пута на краћи затвор све због оваквих превара, покушаја изнуђивања итд. Прошле године, дакле 6 година после ових процеса, кад је држао, да се већ заборавило на те његове подвиге, Драговић ј е опет осаму у Загребу.“

У ветоје броју изнео се још цео низ његових подвиге. Драговић је и по други пут протеран из Загреба и то 18 августа 1933 год. на пет година. После протеривања из Загреба Драговић је отишао да усрећи Сарајево, али, на његову жалост, тамо се није могао дуже задржати, јер се изгледа, од стране надлежних повело рачуна у његовој прошлости. И тако га је Бан Дринске бановине, својим решењем II бр. 5897 од 7 марта 1934 г., односно Управа полиције Сарајево број 9300—934 г., осудила на 20 дана затвора ради разних претњи трговцима и хотелијерима, који нису хтели примати његов лист „Југословенско братство“.

Пошто му је и у Сарајеву ускраћен боравак, Драговић је дошао да усрећи исто тако и Војводину. Прво је отишао у Суботицу, где је такође

почео да вршља и напада честите грађане, међу којима и најистакнутијег народног борца и патриоту г. Раду Лунгулова, председника Месног одбора Народне одбране, Г. Лунгулов заинтересовао се за морални глас Драговића, у својем листу „Народна реч“ од 26 августа 1934 г., бр. 91 у интересу јавне и личне безбедности изнео је све ове нечасне радње Ђуре Драговића и питао, да ли је могуће да овако лице које је извршило низ дела из користољубља и против јавног морала може бити уредник и власник листа.

Као што се из свега овога види, Драговић има најмање права и моралне квалификације, да говори о јавном моралу и да никоме соли памет о поштењу. Да ли је моралније за Драговића бити поштен месарски момак, корпортер новина, или новинар, који се у беспослици задужује због тога што неће да никога уцењује и да пљачка, или човек као што је сам Драговић, чијом су се особом највише позабавили Кривична и Техничка полиција у Загребу, Сарајеву и Новом Саду.

Да не заборавимо још једну напомену. Тај Драговић недавно ми је понудио преко свога листа 45.000 динара ако му између осталог докажем и то, да је починио неки деликт или преступ. Ја и овога пута тврдим, а и он је сам на суђењу изјавио пред Среским судом, приликом суђења, које је одржано 31 децембра 1935 године, да је био за последњих пет година у повратном делу, што је потребно за одмеравање казне, осуђен на 20 дана ради фалсификата, коју је казну издржао на основу потернице недавно у суботичком затвору. Исто тако потврдио је да је одржао и три месеца затвора ради кривичних дела. Понуђених 5.000 динара нека Драговић преда Удружењу за заштиту деце осуђеника и за заштиту отпуштених осуђеника.

Све ово што је изнесено имао сам прилику да проверим код Кривичног одељења Управе полиције у Загребу. На једном великом зеленом картону, величине 25x18, с једне и друге стране до последњег места исцупљен је картон разним подвизима, осудама и потерницама, док у Техничком одељењу победоносно, међу осталима, налази се и фотографија Ђуре Драговића и отисци његових прстију.

За сада оволико, а остало пред судом. Захвалан г. уреднику,

Димитрије Ђорђевић

—

Petak, 18 augusta 1933

DRAGOVIC DOBIO

PETGODISJNI IZGON

Prijeti se, da više nikad neće doći u Zagreb — Prepraćen je u zvez Okružnog suda, a spis je dostavljen držav. odvjetništvu

Одговор Александра Орестијевића

На нитковске нападе једне протуве која се зове Ђура Драговић ово би за сада био мој одговор:

Ко је и какав је Ђура Драговић познато је многима у Загребу, Сарајеву, Суботици и другим местима, али можда није многим познато у Новом Саду. Сувише бих злоупотребио простор цењеног листа „Нови Сад“ ако бих се бавио свим познатим аферама Ђуре Драговића, па ћу стога бити кратак. Напомињем још ово: Да је Ђура Драговић овај напад на мене и остале колеге учинио решимо у Загребу, ја се не бих ни освртао на њих, јер ми је ипаче испод достојанства да уопште подемшем са човеком који је више пута осуђиван за нечасна дела. Морам да одгово-

PREVARE S KONCESIJAMA NA RAČUN ZADRUGE „EDINOST“

»PSIHOLOGOLOG«, »NOVINAR«, »JAVNI RADNIK«, »ČOVJEK S ODLIČNIM VEZAMA« — ĐURO DRAGOVIĆ UAPŠEN NA PRIJAVU ZADRUGE »EDINOST« ZBOG PREVARE — 31.400 DINARA PODIGAO OD ZADRUGE, DA JOJ »PRIBAVI« KONCESIJU, JER SU NJEMU ONI KOJI DAJU KONCESIJU, »NAJBOLJI LIČNI PRIJATELJI« — STARI ROBIJAŠ I IZGONAŠ PONOVRNO ĆE BITI PROTJERAN IZ ZAGREBA

рим једино ради оних људи у Новом Саду који још не знају ко је Бура Драговић.

Бура Драговић у свом листићу „Југословенски народ“ поред г. г. Димитрија Борђевића, Јосифа Шулкофа и Људевита Шегвића, напао је и мене „у одбрану свога честитог рада“ како он то врло често у борби са појединим људима вели. На тај интковски напад једног моралног и интелектуалног бедника имао бих само ово да кажем:

После свих оних превара које је починио, после многобројних протеривања из појединих места и осуда за прљава дела, Бура Драговић је најмање исвао да чита лекције о моралу и вредности било новинара, или ма кога другог. Бура Драговић би требао, како то наш народ каже, да се покрије ушима и ћути, јер је ваљда једино у нашој земљи могуће да један човек са оваквим моралним квалификацијама издаје новине, а уз то још и да буде неки морални пурификатор.

Бура Драговић је, према извештају Загребачке полиције, ковачки шегрт, односно изучио је ковачки занат, али се њега није држао, јер се латио лакших послова. Какве су, дакле његове школске квалификације, које нису увек једино мерило за доброг новинара, него су много важније моралне квалификације, којих Бура Драговић, како видимо нема за то зване.

Као једини аргуменат напада на мене Бури Драговићу послужила је твђеница што сам ја у Новом Саду ревијор „Политике“ (а не колпортер) дакле нисам по његовом схватању новинар, него како он то лажно претставља колпортер а као такав неби могао бити дописник загребачког дневног листа „Новости“. Дакле, пошто није могао да ми нађе другу замерку, да сам некога преварио, да сам био осуђиван, хапшен за преваре и протериван из места у место као он, доста је да сам ревијор новина, па да будем нападнут. Од кога од Бура Драговића. Ја могу с поносом да истакнем, што су ми многи објективни људи признали, да сам као ревијор новина, сам и без икакве помоћи успео да се поштеним радом подигнем, да се о свом трошку школујем, и да већ шест година поред мога ревијорског посла сарађујем у једном великом дневном листу. Тај лист је са мојим радом дакле, са мојим интелектуалним способностима задовољан.

Има у нечему право и Бура Драговић. Ја и нападнути колеге нисмо му дорасли, јер нисмо успели за ово време дугогодишњег рада да стекнемо ту част да нас кривично одељење било које полицијске управе уведе у регистар својих одличних гостију, да нам узме отиске прстију, и да нас барем једном протера као нежељене госте.

Заборавао је Бура Драговић и на то, да је продавање новина исто тако поштен посао, и да није срамота радити на ма каквог се то рада тичало, али је срамота бавити се преварама а то значи живети на туђ рачун.

Бура Драговић лажно претставља мој случај са Новосадском секцијом Ј. Н. У. јер сам у своје време са још седморицом колега искључен због једне акције политичке природе, а не зато што сам и ревијор „Политике“.

Што се тиче мога „увлачења у редакцију „Новости“, нека се ни мало не секира Бура Драговић због тога. „Новости“ знају ко сам ја, јер код тог листа сарађујем од 1930 године (изузев када сам био у Политичко-новинарској школи у Прагу). А исто тако добро је редакцији „Новости“ позната и личност Бура Драговића, јер се криминални сарадник редакције Новости имао прилике да поновише забави са његовим подизима у Загребу. Приликом једне афере Бура Драговића у Загребу „Новости“ су докле преко целе стране извештај са фотографијом Бура Драговића који је снимљен у загребачкој полицији, а тај извештај почиње врло сликовито. Ту стоји:

„Данас прије подне полицијске узде (затвор) добиле су једног одличног госта. Елегантан, витког господина лијепих манира, набусита понашања, високог „ложаја“. Његове су титуле: психолог, новинар шеф, директор, јавни радник, човек с одличним везама на одлучним мјестима!

Бура Драговић познат је у Загребу због своје активности и великог талента за обмањивање. Зна да блефира и фронтира сваког кога први пут види. Седм његових златних зubi имити се смијеше, кад ским разговором, а нејерљиве фразе пропратене адекватном гестикулацијом руку и цијелог тијела само силви. Ови типични тохиталерски манири прибавили су Драговићу и Загребу многа познанства (али „деге“ о којима је толико бучно говорио, ипак није никада имао) и популарност. Тако је он, на пример познат полицији. Само не због одличних, него због тамних страна. У полицијској евиденцији слие „Драговић“ испуњен је скоро до последњег ретка његовим подизима и т. д.“

Дакле, овакве податке о Драговићу има редакција „Новости“. Зато Драговићеве оугестије у погледу мога рада код „Новости“ нису потребне нити ће их оне уважити.

После ових ковитација о Бури Драговићу мислим да њему више нема места у Новом Саду. Његово лажно декламовање о моралу, поштењу и честитом раду, потпуно је депласирано. Бура Драговић нама које је он напао у свом листићу, није достојан ни да убрише ципеле. Ми

Изјава г. Јосифа Шулкофа

Како сам и ја нападнут од стране г. Бура Драговића, у истом чланку где је напао и на моје колеге, то на овај напад одговарам следеће: Ја сматрам додуше, да је неопходно одговорити једном листу, који излази са строгим искључењем јавности, али присиљен сам на овај корак, услед тога што сам мањински новинар „г. Бура Драговић, искористио баш тај моменат, смерао је баш на оно, чиме се највише може ометати миран и конструктиван рад једног мањинског новинара. Ништо не би желео да се у том погледу упуштам у дебату са „г. Бура Драговићем, а нарочито не у последу националних задатака, јер сматрам, да човек који је већ више пута кривично кажњаван не сме да говори о национализму, према којем је баш он највише агресиван, када је дошао у сукоб са законима, а према томе, и са друштвеним моралом.

(Ослободите „г.“ метнуо сам под знак навода због тога, јер је „г.“ Бура Драговић заборавио да то „г.“ према духу српског језика додикује сваком оном који није кажњаван.) У Вашем листу од 7 овог месеца наводите да су ми ускраћене све привилегије од стране оних, који су позвани да чувају светиње Југословенства, са другим речима Ви тврдите да сам ја антидржавни елеменат. То сте већ једном тврдили у Вашем листу, само не тако отворено, међутим сада ћу искористити прилику да мени и надлежним властима, на које Ви апелујете, докажете то и пред судом. По моме сазнању одузета ми је једино привилегија бесплатне возње и то на основу једне протекле денунцијације, коју за време петомажског режима нису нашли за вредно да довољно испитају. Дознао сам и то, да у денунцијантском писму се наводи да сам ја у фебруару месецу учествовао као политичар на једној политичкој конференцији вођа бивше Мађарске странке, одржаној у Новом Саду, а која конференција је била сазвана и одржана са дозволом надлежних власти. Нажалост, нисам политичар, само новинар, плаћам порез, резервни сам официр, у сваком погледу одговарам свима својим грађанским обавезама у нашој држави, у којој би много више допринело коначној консолидацији, када

национализмом као многи други, који су велики националисти само на основу свога денунцијантског рада. Што се тога тиче, да је у мом листу објављен напис о Вашем суђењу са назнаком „надриновинар“, морам навести:

1. На самој расправи изјавили сте да нисте новинар, него уредник листа, јер новинаром се сматра само члан Југословенског новинарског удружења.

2. Објављени напис дао сам телефоном својој редакцији у Суботици, где су моје колеге самовољно додали извештају реч „надриновинар“. Изгледа да моје колеге у Суботици боље Вас познају већ из ранијих година него ја, који ту реч у своје извештају уопште нисам употребио.

Остало ћемо расправити пред судом, те се надам да нећете избећи што скорорији сусрет у суду.

Јосиф Шулкоф
новинар

Одговор г. Људевита Шегвића

драговићу за његов пописмени напад изнесен у његовом листу „Југословенски народ“ противу мене и мојих колега г. г. Борђевића, Орестијевића и Шулкофа дугујем овај одговор.

Пошто су моје колеге у горњем делу овога написа довољно информисали јавност о бурном предживоту Бура Драговић сматрам да би даље набрајање тугаљивих података, репродукованих из досијеа разних Кривичних полиција у земљи, могло и сувише утицати на најосетљивије стране читалаца и пријатеља овога уваженог листа. Јасно је једино да горњи детаљи потсећају на гитантске подвиге протагониста подземног живота најкриминалнијих волеварошких квартова.

У својем нападу драговић је покушао да кидише на мој привредни кредит, изnoseћи моје приватне дугове, које сам на исправан начин учинио за време моје незапослености. Како је до тих дугова дошло имаће драговић прилику да то чује на суду, где сам га тужио ради клевете.

Могу са поносом да изјавим само једно а то је, да нисам био снимљен у ниједном полицијском фотоатељеу, нити ми је која од Техничких полиција узимала отиске прстију.

Доста дакле са причом о поштомом и часном раду! Ово је моја порука Бури драговићу.

Људевит И. Шегвић
новинар

Изјава г. Саве Меденице

Поводом напада у листу „Југословенски народ“ на Секцију Ј. Н. У. и поједине њене чланове, овим изјављујем да никада нисам писао или давао податке, нити о Секцији нити о појединим члановима. Напротив,

Сриједна, 16 августа 1933

NOVOSTI BROJ 224

PROTIV DRAGOVIĆA STIŽU NOVE PRIJAVE

POSUDIO JE KANCELARIJSKO POKUĆTVO NA BESPLATNU UPOTREBU. A KAD GA JE TREBAO VRATITI, TRAŽIO JE, DA MU SE PLATI ZA POVRATAK 1100 DINARA — KAKAV JE DRAGOVIĆ BIO »NOVINAR« — PIŠE SAM O SEBI POHVALNU KRITIKU I NAZIVLJE SE »NASIM PUBLICISTOM« — U SVOM JE LISTU OBJAVLJIVAO PRIJETAĆA PISMA — DRAGOVIĆ KAO »KNJIŽEVNIK«

не поседујемо те квалитете (какав израз он радо употребљава) да можемо да будемо њему достојни партнери, јер нисмо досада успели да учинимо какву било кривичну радњу. Зато нека иде из Новог Сада у неко место, где га мање познају. И новосадско грађанство треба да се што пре отресе оваквог баласта и да га одаведе најур, јер је штета за сваки динар који Драговић од новосадских грађана уборе.

Александар Орестијевић

би сваки грађанин на своје месту радио пуном снагом свој посао, уместо да се бави денунцијацијама на терет свакога, ко му трегутно није симпатичан, или на чије се место хоће да стигне. Доста је жалосно, да када се некоме ништа не може да приговори — да сте знали не то што би се могло компромитовати, сигурно не би пропустили да то изнесете у Вашем нападу — онда се једноставно каже, да је алтидржавни елеменат само зато, јер исти не тргује са

нисам одобравао ове нападе и овако насртање на част појединих људи без разлога и повода.

Истовремено изјављујем да са писањем листа „Југословенски народ“ и његовим власником и уредником г. Драговићем немам никакве везе, а нарочито после неистинитих изјава пред судом и увлачења мога имена у једну ружну и недостојну кампању, коју никада нисам одобравао.

Нови Сад, 10 јануара 1936 год.

Сава Меденица

Свима својим поштованим муштеријама, познаницима и пријатељима честитају Нову 1936 Годину:

Хотел „Краљица Марија“

МОЈСОВИЋ*
Краља Александра улица 20.
Футошка улица 27.
Пашићева улица 25.
Темеринска 9.

ЈОЦА МИЛОШЕВИЋ
Бифе „Бановина“ Нови Сад
Булевар „Краљице Марије“

Мануфактурна трговина
БРАЋА ВУЧКОВ
Нови Сад, Краља Петра улица.

Месарска и кобасичарска радња
МАРТИН РОБЕРТ И СИН
Нови Сад, Краља Петра ул. 30.

Дипломирани оптичар
БЕНЕДЕК ЂОРЂЕ
Нови Сад, Краља Александра 16
Телефон 30-30

Ресторација и пивница
„БЕЛИ ВО“
Угоститељ Павле Јунг

БОКА В. ШУШТРАН
кројач
Нови Сад, Милетићева улица.

ДРОГЕРИЈА ХИГИЕА
Коста Живојновић
Нови Сад, Трг Ослобођења 2.

„ЦЕНТЛЕМАН“
Власник Спасоје Атанацковић
Нови Сад, Трг Ослобођења 2.

КЛЕМ КАРЛО
женски и мушки фризер
Нови Сад, Јеврејска улица 5.

ЕУГЕН КЛЈАН
трговац
Нови Сад, Краља Александра

КАРГЕР АНТОН
специјална трговина памучне и
ламене робе
Нови Сад, Католичка порта 4.

ЛАДСМАН АДОЛФ
Нови Сад
Краља Петра улица број 13

КИПЕР ПЕТАР
гостиона „Елит“-а
Нови Сад, Вилзонов трг

ВИКТОР ГАУС
трговина шпецераја и деликатеса
Нови Сад
Рибљи трг 5. — Телефон 33-66

Гостиона
КОД „СТРАХИЊЕ“
Нови Сад, Дунавска улица

ЛАЗАР М. ЛАЗАРЕВИЋ
сарач-ташиер
Нови Сад, Пашићева улица

Шпедитерско-транспортна радња
А. ГУТМАН И ФУКС
Нови Сад — Телефон 20-40.
Канцелирија: Јеврејска улица 18

Продаваона
Баџа
Пословођа Иван Рукавина
Нови Сад, Трг Ослобођења

„ТРИКОТАЖА“
Власник Радован Чонкић
Нови Сад, Краља Петра улица 3

ДУЊЂЕРСКОВА ПИВНИЦА
Заплетал Штолиц Карло
Нови Сад, Трг Ослобођења

Трговина мушког одела
БРАЋА НОВАКОВИЋ
Нови Сад, Пашићева улица 10.

Деликатес Бифе
ШПИЛЕР ЛЕНЦИ
Нови Сад, Католичка порта 4.

Пивница „Гамбринус“
ПЕТАР ЈАНЧЕНИЋ
Нови Сад, Његошева улица 2.

ЈАКОВЉЕВИЋ И КЕСЛЕР
мануфактурна трговина
Нови Сад, Краља Александра

Трговина галантеријске робе
ЈОСИП ЈУЛИЈЕ КОН
Нови Сад, Краља Александра ул.

Књиговезница и папирница
ЈОВАН БЕК
Нови Сад, Футошка улица

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРА
„СЛАВИЈА“
Власник: Владимир Лежмирац
Нови Сад, Пашићева улица

БАХИНГЕР СТЕВАН
књижара и трговина писањих
прибора
Нови Сад, Његошева улица 14

РАДЕ БУБАЊ
трговина шпецераја и деликатеса
Нови Сад, Његошева улица 19

ЛАЈОШ ЛУСТИГ
бавкарска радња
Нови Сад, Краља Александра 13

Кафана и ресторација „ЛОЈД“
Закупац Румпф Антон
Нови Сад

МАРА ГРЧИЋ
модес
Нови Сад, Католичка порта 3.

Женска конфекција „Штоф“
Трговачко Командитно Друштво
ФРАЊА РОТ
Нови Сад, Краља Петра ул. 13.

Прва новосадска цинкографија
умет. завод за израду клишеја
ПАЛЕК И МАРУНА
Н. Сад, Булевар Кр. Марије 13

Техничко подuzeће
ШПИРКА ЈОСИФ
Нови Сад, Љубљанска улица

Кафана „СЛАВНИЋ“
ВАРИЕТЕ-БАР МУЛЕН РУЖ
Нови Сад

Месар и кобасичар
ФРАЊА МИКИЋ
Нови Сад, Футошка улица 58.

Уредништво и администрација
листа „Нови Сад“ срдечно че-
стита својим цењеним читаоцима
Нову Годину

Кафана и ресторација
„СОЛУН“
Нови Сад, преко од Железнице

Књижара и папирница
ЂОРЂЕ ИВКОВИЋ МЛАЂИ
Нови Сад
Телефон 26-16 Краља Петра 1

Трговина шпецераја и деликатеса
ТРИВА СТАНОЈЕВИЋ
Нови Сад, Булевар Кр. Марије

АНДРИЈА МАЛЧИЋ
енглески помодни кројач
Нови Сад

ЖИГА МЕЗЕИ
Директор „Парк“ хотела
Нови Сад

Дрвара
БРАЋА КРАЈАЧЕВИЋ
Нови Сад

Месар и кобасичар
ЈОСИФ БРИТИГ
Нови Сад, Краља Петра улица 22

„АУТОКАР“
трговина аутомобилског прибора
Мирко Фукс
Нови Сад, Трифковићев трг 5

УПРАВА
„АПОЛО“ и „ОДЕОН“
ТОН-БИОСКОПА

Деликатесна трговина
СТЕВАН ВИЗНЕКЕР
Нови Сад, Кр. Александра ул.

Мануфактурна трговина
ЖАРКО ТАТАРСКИ
Нови Сад, Краља Петра улица

КРЗНАРА
ФАРКАШ ШАНДОР
Нови Сад, Краља Петра улица

ГУТМАН И ФРАНК
Грађевно и бродарско подузет-
ништво
Нови Сад, Дунавска улица

ВАЈС БЕЛА
трговина старог жељеза
Нови Сад, Калвинова улица 11
Телефон 27-82

Трговина шпецераја
РОБЕРТ ЛОСТОРФЕР
Нови Сад, Јеврејска улица 13.

ДАНИЛО БУРГХАРДТ
трговац
Нови Сад, Краља Петра улица

Мануфактурна трговина
БЕЛА КРИСХАБЕР
Нови Сад, Јеврејска улица 16.

Хотел „Слобода“
Нови Сад
Трг Ослобођења

ДИМИТРИЈЕ БЈЕЛИЋ
трговац дрва
Нови Сад

Помодно-галантериска радња
„ЛАФАЈЕТ“
Нови Сад, Јеврејска улица 2

ЈОВАН МИХАЈЛОВИЋ
Власник ресторације „Златибор“
Нови Сад, Јеврејска улица 4.

ХАКЕР ИМРЕ
Посластичар
Нови Сад, Јеврејска улица 11

СРЕТЕН ДЕЈАНОВИЋ
Ресторација „Топола“
Нови Сад, Дунавска улица 22.

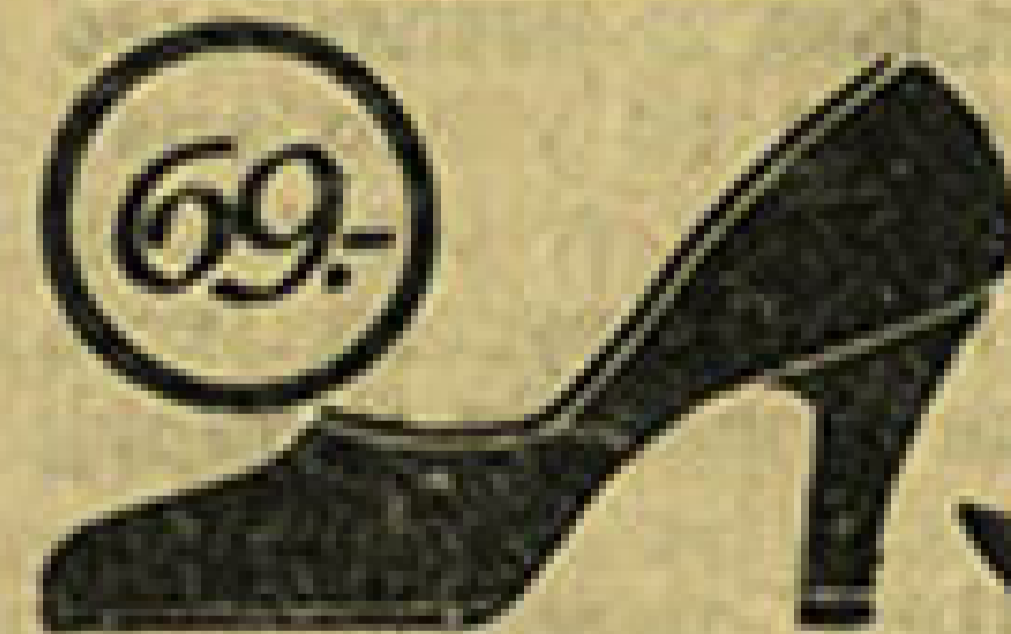
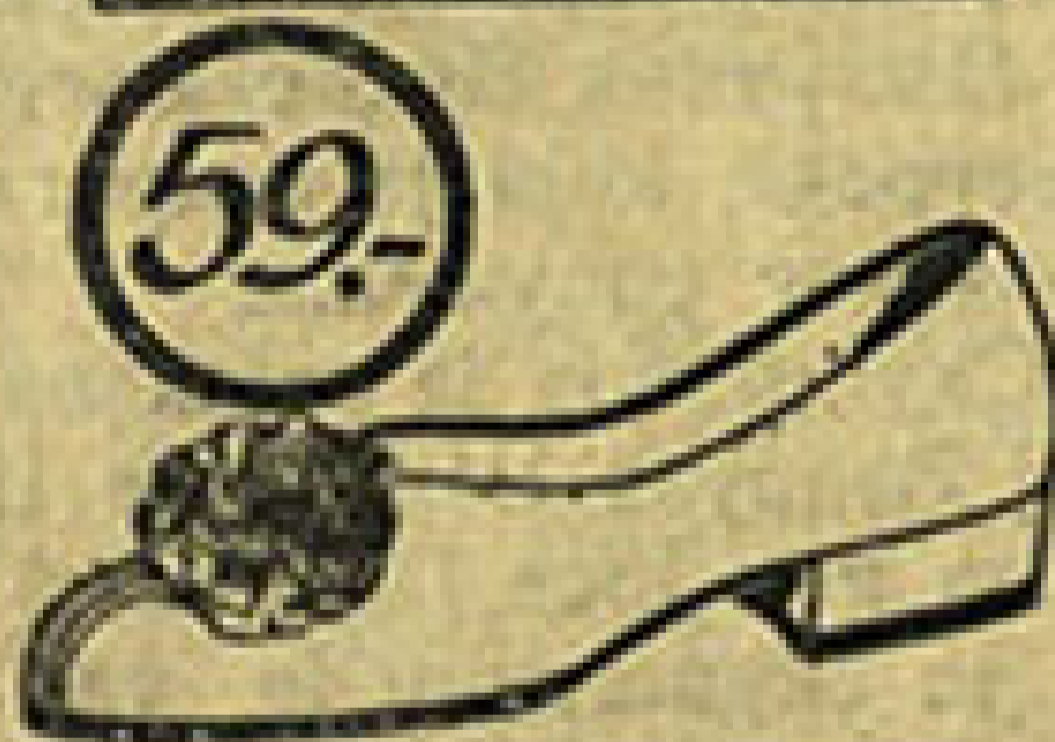
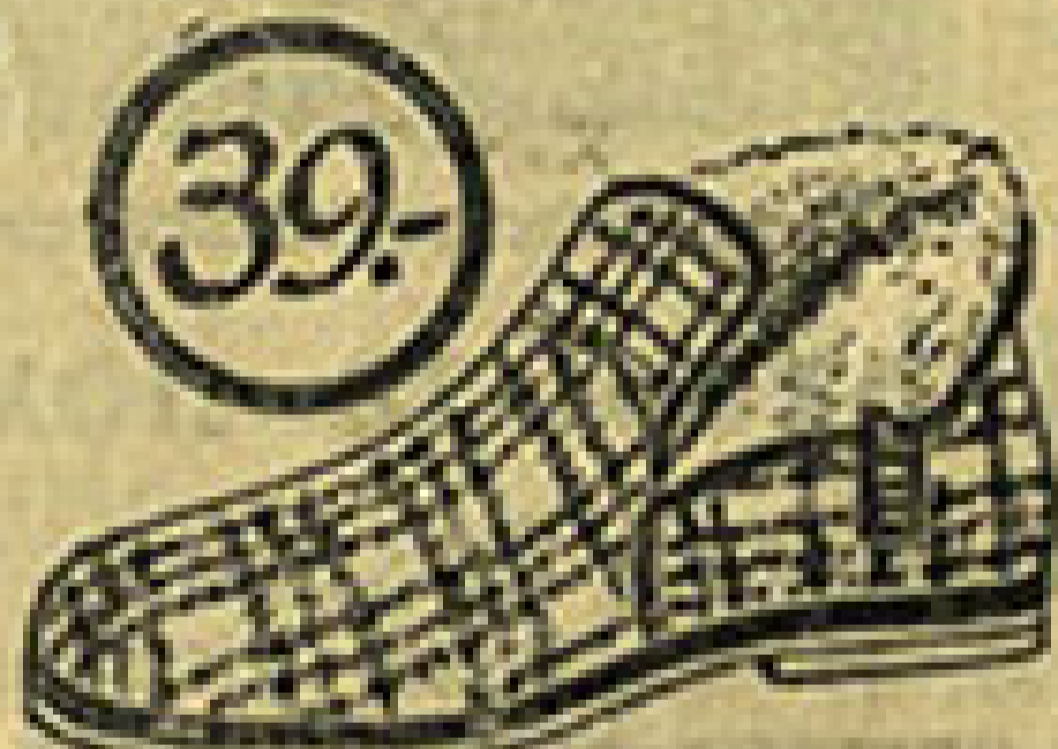
Драгуљар и сајџија
Т. ГОЛДБЕРГ
Нови Сад, Краља Петра ул. 23

Међусобна помоћ.

У недељу 5 о. м. у Новом Саду је одржана оснивачка скупштина домара у Н. Саду. Иницијатива је потекла од г. Милутина Вукосављевића из Београда, који је секретар београдског удружења. Скупштина је одржана у старој Задрузи Занатлија Новосађана код Јоце Пачића. На скупштини је узело учешћа преко 200 домара, а поред њих и изасланство из Београда и то у особама: претседавајућег г. Атанасјевића и његових другова, који су дошли нежалели материјалне жртве. Циљ друштва је чисто хуман и националан. Према томе и сам покрет добио је боју за чисто међусобно помагање и развијање националне свести. Како у овом покрету узели су учешће све озбиљни људи, то са пуно уверења ми верујемо и желимо да овај покрет уроди плодом јер су по среди чисто социјални интереси. У идућим бројевима о овом лепом и корисном покрету у нашем листу ми ћемо опширно говорити и рећи наше објективно мишљење.

Штампарија Душан Чамраг и друг
Нови Сад, Краља Петра улица 3.

Нашим МУШТЕРИЈАМА

*Осетали смо берни своје обе-
ћању, да ћемо оиправдати Ваше
поверење које смо унивали.*

ВАШЕ ПОВЕРЕЊЕ

*ценимо више него све остале
угодности које нам данашњи
дух времена пружа; то поверење*

ЗА НАС ЈЕ ПОНОС

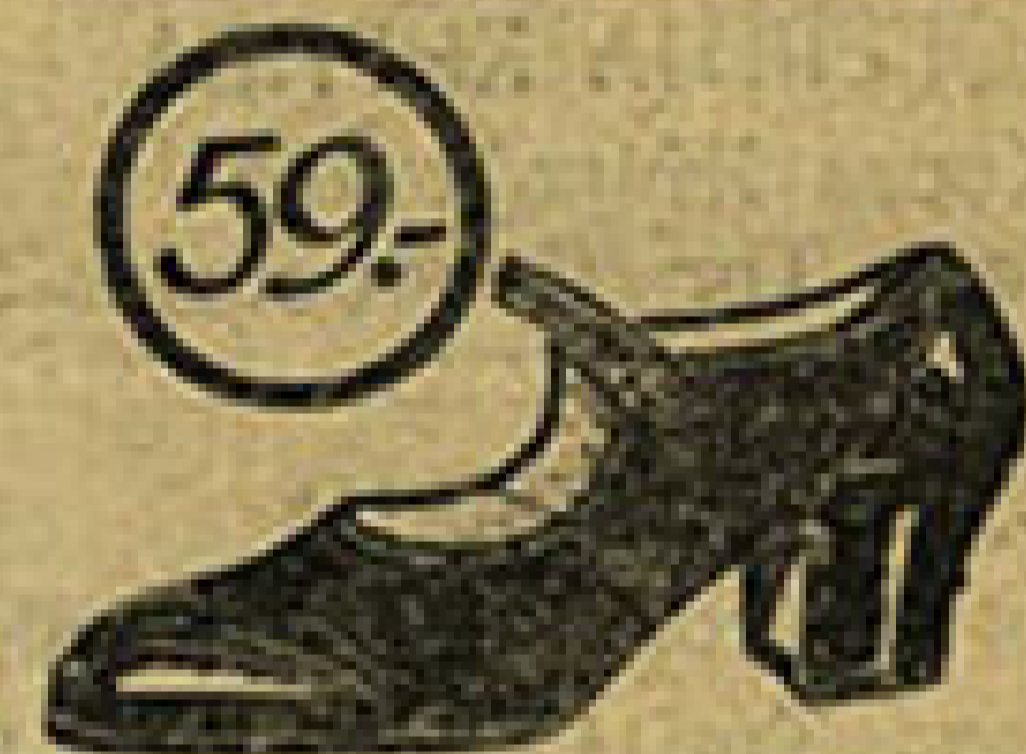
*и зато ћемо и на даље радити
на томе да Вас одујемо још даље,
савршеније и још јевтиније.*

НАШИМ РАДОМ

*желимо да користимо нашу
муштерију, нашим саградни-
цима и пословним пријате-
љима; једном речју, желимо да*

СЛУЖИМО НАРОДУ

**Срећна Нова
ГОДИНА**

Баша